

ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Бойко Г. Ф., кандидат економічних наук, Національний транспортний університет, Київ, Україна

Дулеба Н. В., кандидат економічних наук, Національний транспортний університет, Київ, Україна

FORMATION OF INVESTMENT ATTRACTIVENESS OF THE ENTERPRISE

Boyko G. F., PhD, National Transport University, Kyiv, Ukraine

Duleba N. V., PhD, National Transport University, Kyiv, Ukraine

ФОРМИРОВАНИЕ ИНВЕСТИЦИОННОЙ ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ

Бойко Г. Ф., кандидат экономических наук, Национальный транспортный университет, Киев, Украина

Дулеба Н. В., кандидат экономических наук, Национальный транспортный университет, Киев, Украина

Постановка проблеми. Однієї з найбільш гострих проблем сучасної України залишається досягнення стабільного економічного росту. У числі факторів, що роблять безпосередній вплив на динаміку економічного розвитку, безсумнівно, належить інвестиційній сфері.

В умовах високого рівня конкуренції на ринку транспортних послуг важливе місце займає пошук раціональних шляхів автотранспортного обслуговування, упровадження прогресивних форм і методів організації процесу перевезень, удосконалення діючих та розробка перспективних транспортних технологій. Вирішити ці складні завдання неможливо без активізації інвестиційної діяльності підприємства. Ефективне управління інвестиційною діяльністю дозволяє забезпечувати високі темпи економічного розвитку підприємств, максимізацію доходів, зростання конкурентоспроможності продукції на внутрішньому і зовнішніх ринках.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивченню питань економічної природи інвестицій, умов та факторів їх здійснення присвячено багато наукових праць вітчизняних та закордонних учених-економістів: Г. Александера, А. Базилюк, І. Бланка, В. Бочарова, М. Герасимчука, В. Гриньової, А. Гойка, М. Денисенка, М. Джонка, М. Книша, В. Ковальова, Т. Майорової, А. Махмудова, А. Музиченка, Д. Норткотта, П. Орлова, В. Паламарчука, А. Пересади, В. Пономаренка, О. Пушкаря, П. Рогожина, Р. Фатхутдинова, В. Федоренка, В. Хобти, У. Шарпа, В. Шевчука, Л. Чеп'юк, О. Ястремської та ін.

Постановка завдання. Дана стаття покликана висвітлити основні підходи щодо формування інвестиційної привабливості підприємства автомобільного транспорту, а саме: розглянути основні джерела фінансового забезпечення інвестицій суб'єктів господарювання; етапи підвищення рівня інвестиційної привабливості підприємства; формування стратегії інвестиційного розвитку автотранспортного підприємства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Основними джерелами фінансового забезпечення інвестицій суб'єктів господарювання вважаються: власні фінансові ресурси та внутрішньогосподарські резерви інвесторів (прибуток, амортизаційні відрахування, нагромадження і заощадження громадян та юридичних осіб); залучені фінансові кошти інвесторів (облігації, банківські та бюджетні кредити); залучені фінансові кошти (кошти, отримані від продажу акцій, пайові та інші внески членів трудових колективів та інше); кошти, що централізуються об'єднаннями підприємств та фірм; інвестиційні асигнування з Державного бюджету України, місцевих бюджетів та відповідних позабюджетних фондів; іноземні інвестиції.

Характерно, що в даний час найбільшу частку серед джерел фінансування інвестицій в основний капітал (65,8–57,4%) займають власні кошти підприємств та організацій, у складі яких переважають прибуток та амортизаційні відрахування.

Як відомо, прибуток, що залишається у розпорядженні підприємств, є багатоцільовим джерелом фінансування його потреб. Основними напрямками використання прибутку слід вважати

нагромадження та споживання, пропорції між якими є головними визначальниками перспектив розвитку підприємства.

В умовах сьогодення автотранспортне підприємство може збільшити обсяг отриманого прибутку шляхом розширення асортименту своїх послуг та підвищення їх якості, зниження собівартості перевезень, здійснення технологічного та фінансово-економічного розвитку на умовах іновативності, зваженості та грамотного вирішення проблем сучасної практики господарювання. Окрім того, активізації інвестиційної діяльності підприємств сприятиме державна підтримка через пільгове оподаткування прибутку, який реінвестується в бізнес, що повинно отримати належне відображення в Законі про оподаткування прибутку підприємств.

Нагромадження вартісного зносу на підприємстві відбувається систематично (шомісячно), у той час як основні виробничі фонди не вимагають відшкодування у натуральній формі після кожного циклу відтворення. У результаті формуються вільні грошові ресурси (шляхом включення амортизаційних відрахувань у витрати виробництва), які можуть бути спрямовані на розширення відтворення основного капіталу підприємства. Окрім того, щорічно вводяться в експлуатацію нові об'єкти, на які за встановленими нормами (у відсотках до балансової вартості) нараховується амортизація. Проте такі об'єкти не вимагають відшкодування до закінчення нормативного строку служби. Оскільки загальний обсяг амортизаційної вартості забезпечує не тільки просте, а й розширене відтворення основних фондів, то нарахований вартісний знос слід визнати одним із важливих джерел фінансування інвестиційної діяльності підприємства.

Перетворенню амортизації в дієве джерело фінансових ресурсів для інвестування слугуватиме застосування методів прискореної амортизації. Методи прискореної амортизації є найбільш перспективними в тих випадках, коли витрати на ремонт суттєво зростають у процесі експлуатації устаткування. Прискорене списання вартості основних фондів найкраще пристосовано до врахування їх морального зносу. Використання методів прискореної амортизації створює передумови для інтенсивного відновлення устаткування за рахунок швидкого нагромадження в амортизаційному фонді коштів на виробничі інвестиції.

Враховуючи сучасний стан підприємств транспортної системи України, практично за відсутності державного фінансування в галузі і недостатності власних коштів для фінансового забезпечення інвестиційної діяльності, автотранспортні підприємства відчувають гостру потребу в залученні кредитних ресурсів. Але можливість отримання кредитів значно ускладнюється кризою національної банківської системи.

Сьогодні потребують розробки та впровадження механізми довгострокового кредитування, що є важливим джерелом інвестиційних ресурсів. При цьому обов'язково слід враховувати, що вагомим інструментом кредитного регулювання є позичковий процент. Інвестори залучають кредит у ті сфери підприємницької діяльності, які дають швидкий ефект (у формі одержання прибутку або доходу).

Процес кредитного регулювання полягає в тому, що всі зміни у фінансово-кредитних факторах відтворення (обсяги та напрямки коштів, податки та відсоткові ставки, норми обов'язкового резервування частини кредитних ресурсів у комерційних банках та ін.) впливають на прийняття господарських рішень інвесторів. Держава через кредитний механізм регулює ділову активність підприємств. Головним критерієм стає не об'єкт, а суб'єкт кредитних відносин, а також термін, на який видається позичка. Процес кредитування слід розглядати насамперед з точки зору доцільності та вигідності кредиту як для боржника, так і для банку.

Формування інвестиційних ресурсів розглядається нами як важлива складова не тільки інвестиційної, а й фінансової стратегії підприємства. Інвестиційні ресурси мають забезпечити інвестиційну діяльність у передбачених обсягах, найбільш ефективно використання власних фінансових коштів, що спрямовуються на ці цілі, фінансову стійкість підприємства в довгостроковій перспективі. Пропонуємо формування інвестиційних ресурсів здійснювати поетапно:

1. Спрогнозувати потребу у загальному обсязі інвестиційних ресурсів.
2. Виявити можливості формування інвестиційних ресурсів за рахунок різноманітних джерел.
3. Розробити методи фінансування окремих інвестиційних проектів та програм.
4. Здійснити оптимізацію структури джерел формування інвестиційних ресурсів.

Методичні підходи до формування інвестиційних ресурсів істотно відрізняються один від одного залежно від об'єктів інвестування – реальних або фінансових. Якщо інвестиційна стратегія підприємства зосереджена на реальних об'єктах інвестування, то інвестиційні ресурси будуть спрямовані на впровадження інновацій (у техніці та технологіях, нових конструкційних матеріалах, нових товарах, нових видах послуг), на підтримку та підвищення технічного рівня виробництва, на розширення виробництва тощо. Якщо ж інвестиційна стратегія підприємства зосереджена на фінансових об'єктах інвестування, то інвестиційні ресурси будуть спрямовані на формування портфеля цінних паперів.

Після прогнозування потреби в інвестиційних ресурсах для реального інвестування вивчаються можливості формування інвестиційних ресурсів за рахунок різноманітних джерел.

При формуванні інвестиційних ресурсів зазвичай розглядають п'ять основних методів фінансування окремих інвестиційних програм і проектів. Саме на основі цих методів визначають пропорції в структурі джерел інвестиційних ресурсів.

1. Повне самофінансування – передбачає здійснення інвестицій винятково за рахунок власних (або внутрішніх) джерел. Може використовуватися для реалізації невеликих реальних інвестиційних проектів, а також для фінансових інвестицій.

2. Акціонування – може використовуватись для реалізації великомасштабних реальних інвестицій при галузевій або регіональній диверсифікації інвестиційної діяльності.

3. Кредитне фінансування – може використовуватись при інвестуванні у швидко реалізовані об'єкти з високою нормою прибутковості.

4. Лізинг – може використовуватись у разі нестачі власних фінансових коштів для реального інвестування, а також при інвестиціях у реальні проекти з невеликим періодом експлуатації або високим ступенем змінюваності технологій.

5. Змішане фінансування – ґрунтується на різноманітних комбінаціях вищевказаних методів і може бути використане для усіх форм і видів інвестування [1].

Визначення рівня власної інвестиційної привабливості не є кінцевою метою для підприємства, що прагне отримати інвестиції. Потрібна розробка та реалізація заходів з підвищення інвестиційної привабливості, які спрямовуються на залучення нових інвесторів та на покращення умов інвестування. За наявності кращих перспектив розвитку підприємства у майбутньому інвестори не тільки охоче будуть вкладати кошти, але й робити це на більш вигідних для підприємства умовах.

Серед діючих факторів і резервів підвищення інвестиційної привабливості нами виділено та детально досліджено чотири групи: фінансово-економічні, що здійснюють прямий вплив на рівень привабливості підприємства, та три групи факторів непрямого впливу: соціальні, інформаційні та екологічні.

Підвищення інвестиційної привабливості може бути як наслідком прямого покращення показників, наприклад, прискорення обігу оборотних коштів за рахунок скорочення заборгованості, а також непрямого, наприклад, підвищення вмотивованості персоналу, що в кінцевому рахунку призведе до покращення фінансових показників. Але зв'язок між такими факторами і фінансовими коефіцієнтами простежити набагато важче.

До фінансово-економічних факторів підвищення інвестиційної привабливості пропонуємо віднести:

- підвищення ефективності використання основних фондів на підприємстві;
- зростання ефективності використання оборотних коштів;
- покращення показників ліквідності, фінансової стійкості, платоспроможності підприємства;
- удосконалення управління прибутком підприємства;
- запровадження маркетингових заходів;
- підвищення ефективності тарифної політики;
- впровадження моніторингу цін на сировину та комплектуючі вироби;
- управління якістю.

До соціальних факторів належать:

- підвищення ефективності використання трудових ресурсів підприємства;
- покращення соціальної інфраструктури;
- підвищення якості роботи управлінського персоналу.

До інформаційних факторів і резервів слід віднести:

- розробку і впровадження прогресивних інформаційних систем на підприємстві;
- забезпечення доступності внутрішньої інформації;
- налагодження каналів обміну зовнішньою інформацією.

До екологічних факторів належать:

• покращення інфраструктури міських пересувних систем з урахуванням еколого-гігієнічних вимог до всіх можливих небезпечних чинників, пропускну здатності вулиць, стану відповідних автомобільних парків та автостоянок, організації та поліпшення дорожнього руху впродовж року, зменшення рівня шуму тощо;

- удосконалення робочих процесів дизелів з підвищення рівня паливної економічності.

Платоспроможність означає наявність у підприємства грошових коштів та їх еквівалентів, достатніх для розрахунків з кредиторською заборгованістю, що потребує негайного погашення. Основними ознаками платоспроможності є такі: достатнє значення власних оборотних коштів,

наявність у достатньому обсязі коштів на розрахунковому рахунку та відсутність простроченої кредиторської заборгованості.

При наявності прибутку ефективно його використання є запорукою високої популярності підприємства серед потенційних інвесторів. Так, відносно акціонерних підприємств, стабільна виплата дивідендів є дуже важливою характеристикою, оскільки вона дозволяє мати високий рівень показників потенціалу акцій, які разом із прибутком на одну гривню акціонерного капіталу є найбільш вагомими при визначенні узагальнюючого показника інвестиційної привабливості підприємства. Але відомо, що збільшення обсягу дивідендів призводить до зниження самофінансування підприємства, що у майбутньому може стати завадою на шляху подальшого зростання доходів.

Вплив іншого економічного фактору формування інвестиційної привабливості підприємства – маркетингових заходів – є дуже суттєвою проблемою. Стимулювання широкого надання послуг завдяки відповідній рекламній політиці послуг автотранспорту, грамотний вихід і утримання на різних сегментах ринку тощо, дозволять підприємству значно покращити усі показники своєї діяльності.

Не менш важливим є фактор підвищення ефективності управління ціноутворенням на послуги автотранспортного підприємства. Він дуже щільно пов'язаний із попереднім фактором, оскільки сама маркетингова служба повинна досліджувати сегменти ринку, на яких реалізується або планується надання автотранспортних послуг.

Підвищення ефективності управління інвестиційною діяльністю підприємства передбачає створення механізму виявлення і оптимального використання резервів підвищення інвестиційної привабливості. Одночасне використання усіх резервів зростання інвестиційної привабливості насправді не є можливим, в першу чергу, через брак коштів, кваліфікованих спеціалістів, повного масиву необхідної інформації для здійснення відповідних заходів. Практика доводить неефективність розпорошення зусиль за багатьма напрямками інвестиційної діяльності. Усе потрібно сконцентрувати на окремих, найважливіших інвестиційних проектах. Це потребує розробки конкретних рекомендацій щодо виявлення найбільш впливових аспектів, вимірювання ступеню впливу та кінцевих наслідків.

Пропонується підвищення інвестиційної привабливості здійснювати поетапно (рис. 1).

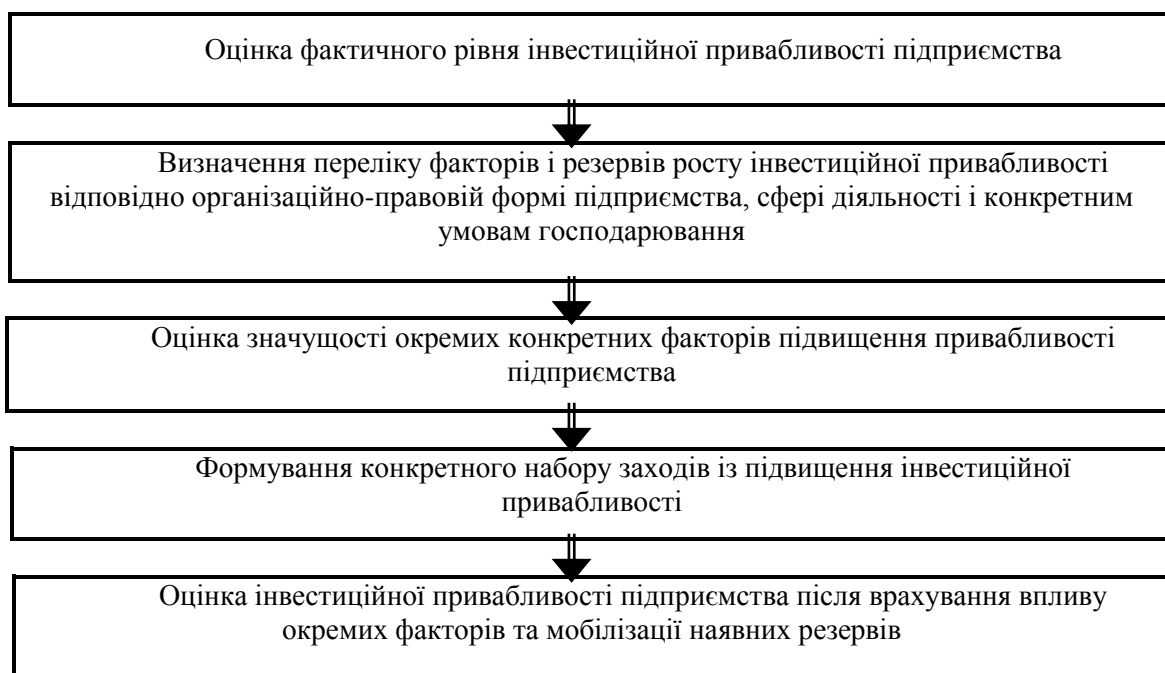

Рисунок 1 – Етапи підвищення рівня інвестиційної привабливості

На першому етапі здійснюється оцінка фактичного рівня інвестиційної привабливості потенційного підприємства.

Другий етап передбачає визначення переліку факторів і резервів росту інвестиційної привабливості відповідно організаційно-правовій формі підприємства, сфері діяльності і конкретним умовам господарювання.

На третьому етапі проводиться оцінка значущості окремих конкретних факторів підвищення інвестиційної привабливості підприємства. Із числа визначених факторів і резервів зростання інвестиційної привабливості на наступних етапах обираються в першу чергу ті, що не потребують значних капітальних вкладень і не вимагають великих витрат часу. Наступними є заходи, які

потенційно повинні призвести до найбільшого ефекту, але які пов'язані із значними видатками та великими часовими втратами.

Четвертий етап пов'язаний із формуванням конкретного набору заходів із підвищення інвестиційної привабливості.

На п'ятому етапі здійснюється оцінка інвестиційної привабливості підприємства після врахування впливу окремих факторів та мобілізації наявних резервів. Здійснення оцінки повинно проходити за тим же методом, що й на першому етапі. Це дозволяє простежити ефект від вжиття відповідних заходів. Використання резервів зростання інвестиційної привабливості призводить до зміни фінансових коефіцієнтів, значення яких, у свою чергу, відбивається на узагальнюючому показнику привабливості підприємства. Після впровадження зазначених заходів із підвищення інвестиційної привабливості, якщо вони є ефективними, підприємство отримає більший рейтинг, ніж на першому етапі.

Інвестиційна привабливість підприємства значною мірою залежить від розробки чіткої стратегії, що пов'язана як із реалізацією у перспективі його інвестиційного потенціалу, так і з забезпеченням дотримання положень загальної стратегії фінансово-економічного розвитку та головних цілей функціонування підприємства. Інвестиційна стратегія повинна формуватись з орієнтацією на наявні та потенційні фінансові, організаційні, кадрові, технологічні, сировинні, енергетичні та інші ресурси, які є в розпорядженні підприємства і які можуть бути залучені на вигідних для нього умовах.

Важливість формування інвестиційної стратегії транспортних підприємств визначається тим, що транспорт є однією із складових частин економіки держави, яка забезпечує умови життєдіяльності суспільства, вважається вагомим інструментом досягнення динамічного соціально-економічного розвитку країни та її регіонів.

Розробка і реалізація інвестиційної стратегії підприємств автотранспорту полягає насамперед у формуванні довгострокових цілей, пов'язаних із реалізацією мети діяльності підприємства як з позиції суспільства, що визначається затребуваністю ринком послуг з вантажних та пасажирських перевезень, так і з позиції підприємства, що полягає в отриманні доходу.

Інвестиційна стратегія містить визначення довгострокових пріоритетів у сфері реалізації цілей інвестиційної діяльності, встановлення черговості їх досягнення та передбаченні можливих фінансово-економічних наслідків для підприємства у випадку відхилень від визначених темпів і пропорцій функціонування основних його систем. Окрім того, невід'ємним елементом інвестиційної стратегії є обґрунтування і вибір методів досягнення поставлених цілей інвестування.

Тому інвестиційна стратегія має наступні складові:

- визначення мети, цілей та напрямків діяльності підприємства;
- оцінка та аналіз зовнішнього політичного, правового та економічного середовища;
- оцінка переваг та слабких сторін фінансово-господарської діяльності підприємства;
- аналіз стратегічних альтернатив;
- вибір прийняттого варіанту стратегії і планування її реалізації.

Інвестиційна стратегія відіграє значну роль у діяльності та розвитку підприємства, а саме:

- забезпечує механізм реалізації перспективних планів підприємства;
- дає змогу здійснення реальної оцінки інвестиційних можливостей підприємства;
- сприяє забезпеченню максимального використання виробничого та фінансово-економічного потенціалів підприємства та створює можливість активного маневрування його інвестиційними ресурсами;
- надає можливість швидкої реалізації перспектив розвитку підприємства та підвищення його конкурентоспроможності;
- сприяє мінімізації негативних наслідків, які склалися в результаті шкідливого впливу негативних факторів зовнішнього середовища на діяльність підприємства;
- створює підприємству переваги в інвестиційній діяльності перед його конкурентами;
- створює сприятливі умови для переходу на альтернативні види палива;
- забезпечує безпеку руху та екологічну безпеку;
- забезпечує збереження вантажів та своєчасність їх доставки;
- забезпечує чіткий взаємозв'язок усіх видів управління підприємством (від стратегічного до оперативного);
- є однією з базових передумов стратегічних змін загальної організаційної структури управління та організаційно-економічної культури підприємства.

Основою для розробки стратегії інвестиційної діяльності підприємств автомобільного транспорту є визначення місії (мети, цілей), структури виробничо-господарської діяльності та загальної стратегії економічного розвитку підприємства. Це дає можливість визначати пріоритетні напрями інвестиційної діяльності на довгострокову перспективу в межах часових горизонтів з

прийнятною ймовірністю. Схема формування стратегії інвестиційного розвитку автотранспортного підприємства представлена рисунком 2.

У процесі формування стратегії інвестиційної діяльності підприємства слід враховувати наявну систему цілей загальної стратегії економічного розвитку (наприклад, забезпечення приросту капіталу, зміну пропорції у реальному і фінансовому інвестуванні, зміну галузевої і регіональної спрямованості інвестиційних програм). Безумовно, стратегія інвестиційного розвитку автотранспортних підприємств має бути зорієнтованою на посилення інноваційної складової та підвищення продуктивності праці.

Перш ніж обирати інвестиційну стратегію діяльності підприємства, необхідно сформувати певну сукупність альтернативних стратегій та провести їх ретельний аналіз. У межах обраної базової стратегії можливі декілька напрямів дій, які називають стратегічними альтернативами.

Базові стратегії в інвестиційному менеджменті можуть формуватися щодо цієї галузі менеджменту в цілому, або щодо будь-якої його підсистеми (реальних або фінансових інвестицій). Найбільш відомі базові стратегії: зростання, стабілізація, скорочення (криза).

При зростанні основними стратегічними пріоритетами є прагнення до диверсифікації виробництва, до активної співпраці з інвесторами, піклування про підвищення рівня інвестиційної привабливості.

При стабілізації основними стратегічними пріоритетами є прагнення до зменшення витрат, до стабільності зовнішньої та внутрішньої підтримки.

При кризі (скороченні) основними стратегічними пріоритетами є перебудова існуючої системи інвестиційного менеджменту, зменшення інтенсивності інвестування, перерозподіл інвестиційних ресурсів.

У кінцевому підсумку розробка інвестиційної стратегії автотранспортного підприємства повинна мати спрямування на забезпечення стійкості і надійності його виробничо-господарської діяльності, підвищення якості та збільшення обсягів перевезень, розширення видів транспортних послуг.

Розробка інвестиційної стратегії автотранспортного підприємства розглядається як складова частина системи планування його діяльності у поточному і довгостроковому періодах. У цьому відношенні слід надавати значну увагу застосуванню сучасних методів фінансового планування і контролю – бюджетуванню. Саме капітальне бюджетування пов'язане з плануванням інвестицій підприємства в основні й обігові кошти з метою забезпечення оцінки віддачі від цих інвестицій у довгостроковій перспективі, тобто упродовж кількох років. Кожний елемент капітального бюджетування потрібно оформляти у вигляді окремого інвестиційного проекту, для якого складається прогноз грошових потоків. Висновок щодо доцільності інвестицій робиться на основі зіставлення обсягу інвестицій і прогнозних грошових потоків з урахуванням вартості капіталу, який планується залучити для фінансування інвестицій.

Підприємство визначає обсяги і напрямки інвестування, межі розширення своєї діяльності, принципи і умови інвестування, лінію поведінки на ринку інвестицій у зв'язку з можливими змінами економічної ситуації в країні і регіонах.

Інвестиційна стратегія розробляється на основі сформованої інвестиційної політики підприємства, сутність і спрямованість якої полягає у виборі найбільш раціональних шляхів збереження і розширення виробничого потенціалу.

Висновки. Отже, формування інвестиційної привабливості підприємства дозволяє забезпечити стійкість і надійність його виробничо-господарської діяльності, підвищення якості та збільшення обсягів перевезень, розширення видів транспортних послуг. Цьому сприяє розробка інвестиційної стратегії автотранспортного підприємства як складової частини системи планування його діяльності у поточному і довгостроковому періодах.

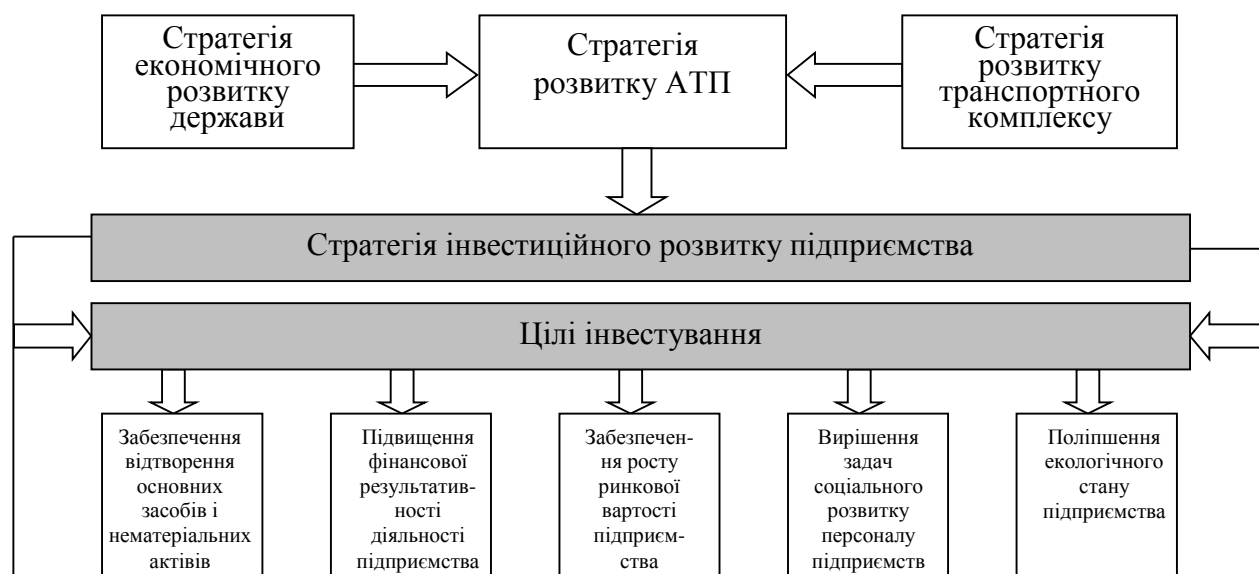

Рисунок 2 – Формування стратегії інвестиційного розвитку автотранспортного підприємства

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ

1. Гріньова В.М. Інвестування. Підручник / В.М.Гріньова, В.О.Коюда, Т.І.Лепейко, О.П. Косюда – К.: Знання, 2008.– 452 с.
2. Бланк И.А. Основы финансового менеджмента: [у 2 т.] / И.А. Бланк – 3-е изд. – К.: Эльга, Ника-Центр, 2007. Кн. 2. – 624 с.
3. Бланк И.А. Управление инвестициями предприятия / И.А. Бланк –К.: Ника-Центр, Эльга, 2003. – 480 с.
4. Крайник О.П. Економіка підприємства / О.П. Крайник, Є.С. Барвінська, Львів: Національний університет «Львівська політехніка», Інтеллект-Захід, 2003. – 208 с.
5. Федоренко В.Г. Інвестиційний менеджмент / В.Г. Федоренко. –К.: МАУП, 2001. – 298 с.
6. Чеснокова Л.С. Фінансовий менеджмент / Л.С. Чеснокова. – К.: Логос, 2001. –143 с.

REFERENCES

1. Hrinova V.M. Investing. Tutorial / V.M. Hrinova, V.O. Koyuda, T.I. Lepeyko, A.P. Kosyuda – K.: Knowledge, 2008. – 452 p. (Ukr)

2. Blank I.A. Basics finance management [in 2 volumes] / I.A. Blank – 3rd ed. – K.: Elga, Nick Center, 2007. Book. 2. – 624 p. (Rus)
3. Blank I.A. Manage investments enterprise / I.A. Blank – K.: Nika Center, Elga, 2003. – 480 p. (Rus)
4. Krainyk E.P. Business economics / A.P. Krainyk, E.S. Barvinskya – Lviv National University "Lviv Polytechnic " Intelligence – West, 2003. – 208 p. (Ukr)
5. Fedorenko V.H. Investment management / V.H. Fedorenko. – K.: AIDP, 2001. – 298 p. (Ukr)
6. Chesnokova L.S. Financial Management / L.S. Chesnokova. – K.: Logos, 2001. – 143 P. (Ukr)

РЕФЕРАТ

Бойко Г.Ф. Формування інвестиційної привабливості підприємства / Г.Ф. Бойко, Н.В. Дулеба // Вісник Національного транспортного університету. Науковий журнал: в 2 ч. Ч. 2: Серія: „Економічні науки” – К. : НТУ, 2014. – Вип. 13.

У статті розглянуто основні підходи щодо формування інвестиційної привабливості підприємства автомобільного транспорту, а саме: основні джерела фінансового забезпечення інвестицій суб'єктів господарювання; етапи підвищення рівня інвестиційної привабливості підприємства; формування стратегії інвестиційного розвитку автотранспортного підприємства.

Об'єкт дослідження – інвестиційна привабливість автотранспортного підприємства.

Мета роботи – пошук шляхів підвищення інвестиційної привабливості автотранспортного підприємства.

Метод дослідження – аналітичне дослідження інвестиційної привабливості підприємства та шляхів її підвищення.

Інвестиційна привабливість підприємства значною мірою залежить від розробки чіткої стратегії, що пов'язана як із реалізацією у перспективі його інвестиційного потенціалу, так і з забезпеченням дотримання положень загальної стратегії фінансово-економічного розвитку та головних цілей функціонування підприємства. Інвестиційна стратегія повинна формуватись з орієнтацією на наявні та потенційні фінансові, організаційні, кадрові, технологічні, сировинні, енергетичні та інші ресурси, які є в розпорядженні підприємства і які можуть бути залучені на вигідних для нього умовах.

Розробка і реалізація інвестиційної стратегії підприємств автотранспорту полягає насамперед у формуванні довгострокових цілей, пов'язаних із реалізацією мети діяльності підприємства як з позиції суспільства, що визначається затребуваністю ринком послуг з вантажних та пасажирських перевезень, так і з позиції підприємства, що полягає в отриманні доходу.

Результати статті можуть бути впроваджені на автотранспортних підприємствах України.

Прогнозні припущення щодо розвитку об'єкта дослідження – підвищення інвестиційної привабливості автотранспортного підприємства шляхом формування стратегії його інвестиційного розвитку.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: ІНВЕСТИЦІЇ, ПІДПРИЄМСТВО, АВТОТРАНСПОРТНЕ ПІДПРИЄМСТВО, ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ, ЕФЕКТИВНІСТЬ ІНВЕСТИВАННЯ, ІНВЕСТИЦІЙНИЙ РОЗВИТОК.

ABSTRACT

Boyko G.F., Duleba N.V. Formation investment attractiveness of enterprises. Visnyk National Transport University. Science journal: In Part 2. Part 2: Series: "Economic sciences" - Kyiv: NTU, 2014. - Vol. 13.

The paper reviews the main approaches to the formation investment attractiveness of enterprises of automobiles, namely the main source of financial security investment entities; stages of raising investment attractiveness of enterprises, the formation of investment strategies of the motor transport enterprise.

Object of the study – the investment attractiveness of the motor transport enterprise.

Purpose of the study – to find ways to increase the investment attractiveness of the motor transport enterprise.

Method of the study – analytical study investment attractiveness of enterprises and ways to improve it.

Investment attractiveness of the company largely depends on the development of a clear strategy that is tied to its implementation in the long term investment potential, and with the enforcement of the provisions of the general strategy of financial and economic development and the main objectives of the enterprise. The investment strategy should be formed with a focus on current and potential financial, organizational, personnel, technology, raw materials, energy and other resources available to the enterprise, which may be obtained on favorable conditions for it.

Development and implementation of investment strategies motor transport enterprises primarily in the formation of long-term goals related to achieving the goals of the enterprise as from the standpoint of society,

defined demand market for freight and passenger traffic, and with the position of the enterprise that is to receive the income.

The results of the article can be incorporated into the motor transport enterprises of Ukraine.

Forecast assumptions about the object of study – increasing investment attractiveness of the motor transport enterprise by forming an investment strategy for its development.

Keywords: investments, businesses, motor transport enterprise, investment attraction, investment efficiency, investment development.

РЕФЕРАТ

Бойко Г.Ф. Формирование инвестиционной привлекательности предприятия / Г.Ф. Бойко, Н.В. Дулеба // Вестник Национального транспортного университета. Научный журнал: в 2 ч. Ч. 2: Серия: „Экономические науки” – К. : НТУ, 2014. – Вип. 13.

В статье рассмотрены основные подходы к формированию инвестиционной привлекательности предприятия автомобильного транспорта, а именно: основные источники финансового обеспечения инвестиций субъектов хозяйствования; этапы повышения уровня инвестиционной привлекательности предприятия; формирование стратегии инвестиционного развития автотранспортного предприятия.

Объект исследования – инвестиционная привлекательность автотранспортного предприятия.

Цель работы – поиск путей повышения инвестиционной привлекательности автотранспортного предприятия.

Метод исследования – аналитическое исследование инвестиционной привлекательности предприятия и путей ее повышения.

Инвестиционная привлекательность предприятия в значительной степени зависит от разработки четкой стратегии, связанной как с реализацией в перспективе его инвестиционного потенциала, так и с обеспечением соблюдения положений общей стратегии финансово -экономического развития и основных целей функционирования предприятия. Инвестиционная стратегия должна формироваться с ориентацией на существующие и потенциальные финансовые, организационные, кадровые, технологические, сырьевые, энергетические и другие ресурсы, которые есть в распоряжении предприятия и которые могут быть привлечены на выгодных для него условиях.

Разработка и реализация инвестиционной стратегии предприятий автотранспорта заключается прежде всего в формировании долгосрочных целей, связанных с реализацией цели деятельности предприятия как с позиции общества, определяется востребованностью рынком услуг по грузовым и пассажирским перевозкам, так и с позиции предприятия, заключается в получении дохода.

Результаты статьи могут быть внедрены на автотранспортных предприятиях Украины.

Прогнозные предположения о развитии объекта исследования – повышение инвестиционной привлекательности автотранспортного предприятия путем формирования стратегии его инвестиционного развития.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: ИНВЕСТИЦИИ, ПРЕДПРИЯТИЕ, АВТОТРАНСПОРТНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ, ИНВЕСТИЦИОННАЯ ПРИВЛЕКАТЕЛЬНОСТЬ, ЭФФЕКТИВНОСТЬ ИНВЕСТИРОВАНИЯ, ИНВЕСТИЦИОННОЕ РАЗВИТИЕ.

АВТОРИ:

Бойко Ганна Федорівна, кандидат економічних наук, доцент, Національний транспортний університет, доцент кафедри менеджменту, e-mail: boyko.af@gmail.com, тел.. +380663522816, Україна, 01010, м. Київ, вул. Суворова 1, к. 21.

Дулеба Надія Вікторівна, кандидат економічних наук, Національний транспортний університет, доцент кафедри економіки, e-mail: nadya-korzha@mail.ru, тел.. +380951673196, Україна, 01010, м. Київ, вул. Суворова 1, к. 18.

AUTHORS:

Boyko Anna Feodorovna, PhD, associate professor, National Transport University, associate professor of management, e-mail: boyko.af @ gmail.com, tel.. +380663522816, Ukraine, 01010, Kyiv, str. Suvorov 1, k 21.

Duleba Nadezhda V., PhD, National Transport University, associate professor of economics, e-mail: nadya-korzha@mail.ru, tel.. +380951673196, Ukraine, 01010, Kyiv, str. Suvorov 1, k 18.

АВТОРЫ:

Бойко Анна Федоровна, кандидат экономических наук, доцент, Национальный транспортный университет, доцент кафедры менеджмента, e-mail: boyko.af @ gmail.com, тел..+380663522816, Украина, 01010, г. Киев, ул. Суворова 1, к. 21.

Дулеба Надежда Викторовна, кандидат экономических наук, Национальный транспортный университет, доцент кафедры экономики, e-mail: nadya-korzha@mail.ru, тел. +380951673196, Украина, 01010, г. Киев, ул. Суворова 1, к. 18.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Бідняк М. Н., доктор технічних наук, професор, Національний транспортний університет, завідуючий кафедрою менеджменту, Київ, Україна.

Попова В. В., доктор економічних наук, професор, Національна академія статистики, обліку та аудиту, завідуючий кафедрою економіки підприємства, Київ, Україна.

REVIEWER:

Bidnyak M.N., Doctor of Engineering, Professor, National Transport University, Head of the Department of Management, Kyiv, Ukraine.

Popova V.V., Doctor of Economics, Professor, National Academy of Statistics, Accounting and Audit, Head of the Department of Enterprise Economics, Kyiv, Ukraine.